

**פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין מס' 33
אשר התקיימה ביום רביעי ג' באלול תשפ"ה, 27.08.2025
בשעה: 20:00, באולם המליאה.**

נוכחים:

- ראש העיר	מר בני ביטון
- מ"מ ראש העיר	מר יהודה בצלאל
- סגן רה"ע	מר אריאל ללוש
- חברת מועצה	גבי מרינט וקנין
- חברת מועצה	גבי מיכל אבו
- חבר מועצה	מר יוסי פרץ
- חבר מועצה	מר יחיאל צרויה
- חבר מועצה	מר ניסים חמו
- חבר מועצה	מר יהודה צבי אליסף
- חבר מועצה	מר אלברט לוי
- חבר מועצה	מר אסי איפרגן
- חבר מועצה	מר אבנר מוסאי
- חבר מועצה	מר אבי בן זיקרי
- חבר מועצה	מר עופר טלקר
- חברת מועצה	גבי אורית כהן

משתתפים:

- מנכ"ל העירייה	מר שוקי קליין
- היועמ"ש	עו"ד מנחם בן טובים
- גזבר העירייה	רו"ח תומר ביטון
- מבקרת העירייה	גבי מירב בנאקוט
- מנהלת אגף הרווחה	גבי נחמה אוחנה
- מהנדס העיר	מר אריק אבוטבול
- מנהל אגף הגבייה	מר משה אלפסי
- מנהל אגף הצעירים	מר עדיאל אלגי
- ר. מנהל חינוך	מר שמעון רוזיליו
- מנהל אגף הביטחון	מר מוטי כהן
- עוזר ראש העיר בכיר	מר שמעון חיון
- מנהלת מח' מכרזים וועדות העירייה	גבי יפה עזריה

מליאה מס' 33 – 27.8.25

סדר היום :

1. אישור פרוטוקול ועדת הקצאות מיום: 24.7.2025 (מצ"ב).
2. אישור פרוטוקול ועדת הקצאות מיום: 17.8.2025 (מצ"ב).
3. אישור פיצוי לתושב מר דוד פחימה.
דברי הסבר:
מצ"ב מכתבו של מר דוד פחימה לפיו יסכים להרוס את המבנה שנבנה בהיתר על מדרכה, בכפוף לפיצוי. מדובר במבנה שנמצא ברח' הנרקיס פינת הרקפת גוש 39508 חלקה 115.
4. תב"רים.

תוספת לסדר היום:

1. של חבר מועצת העיר מר עופר טלקר בנושא: לא להזמין את האומנים שמאשימים את ישראל בפשעי מלחמה.

-תחילת דיון-

מר בני ביטון: הנכם מוזמנים לשיבת מועצת העיר מן המניין מספר 33 אשר תתקיים ביום רביעי ג' באלול תשפ"ה 27.8.2025 באולם המליאה.

1. אישור פרוטוקול ועדת הקצאות מיום: 24.7.2025.

מר בני ביטון: אני מבקש מיחיאל ומיוסי פרץ לא להשתתף בהצבעה.

עו"ד מנחם בן טובים: הפרוטוקול כולל שתי הקצאות של שני בתי כנסת בשכונת השחר, אחד לעמותה שלהבת הדרום והשני לעמותת חסדי גבריא. פרסמנו שהוגשו בקשות להקצאה, חיכינו כמו שמתבקש 60 ימים, לא הוגשו התנגדויות או בקשות לקבל את ההקצאה מצד עמותות נוספות. הוועדה המליצה להקצות לאותן עמותות את בתי הכנסת ל-5 שנים.

מר אבי בן זיקרי: בוא נעבור הקצאה הקצאה.

עו"ד מנחם בן טובים: בבקשה.

מר אבי בן זיקרי: ישיבה אחת זה מתאריך איקס, אז בואו נדון במה שהעליתם עכשיו, בבקשה. לנו אין מה להגיד, הכל טוב.

מליאה 25-33+32 - 27.8.25 חלק ב

מר יהודה בצלאל: בנוגע להקצאות, באופן כללי דיברנו על זה בהנהלה וכן הייתי רוצה את ההתייחסות שלך כי שמה לא דיברנו על זה. בנושא של ההקצאות באופן רחב, אני אומר כרגע לא ספציפי, לא על סעיף א' ולא על סעיף ב', בנוגע לתבחינים ולאופן קבלת ההחלטות, אני חושב שזה די דומה למה שאבי אמר בהתחלה בתמיכות, בתמיכות זה עוד קיים. זאת אומרת, יש איזושהי מערכת של הפעלת שיקול דעת כך או כך, בהקצאות, משרד הפנים קובע שצריך לייצר תבחינים ולפרסם אותם לציבור. וזה לא מה שחיפשתי, חיפשתי באתר. פניתי אלייך, הפרסום הספציפי בעיתון קיים. תבחינים שהם כלליים, לא ספציפית למבנה.

מר בני ביטון: אני אגיד מה אמר יהודה, והנחיתי את היועץ המשפטי כולל המבקרת כולל גזבר כולל מנכ"ל העירייה כמו שעשו תבחינים בהקצאות לתמיכות, אני מבקש שיביאו גם את התבחינים לאישור מועצת העיר שלא יהיה בדל ספק של הקצאות שלא יגידו זה קיבל בגלל שזה מקורב או לא מקורב.

גב' אורית כהן: אתה לא מודאג, יש לך את הרוב, אז אתה לא מודאג.

מר בני ביטון: אז אני אומר שבקטע הזה אני מקבל את ההערה של יהודה. בבקשה מירב.

גב' מירב בנאקוט: יהודה דיבר איתי לפני יומיים, והבטחתי לו שאני אקרא את הנושא כי אני לא, שמעתי דיבור אבל לא הייתי ערה למה שקורה. מה שאני כן זכרתי זה שהייתה ביקורת של משרד הפנים בנושא הקצאות, ואני זכרתי שזה עבר חלק. עכשיו, אז זה מה שנתתי לך קודם בתחילת הדיון, כי אני זכרתי שמשרד הפנים היה פה ב-2019, נכון? ממתי זה? ובעצם אמר שאנחנו פרסמנו תבחינים. אז ניסיתי לראות, כי זה עוד לפני הגעתי, מ-2013, נכון? ממתי הוא כותב שפורסמו תבחינים, 2013 או 2014? שיש תבחינים. אבל אני עדיין בחפירה, אתה שואל שאלה שאני עוד לא סיימתי לברר אותה. אז אני נכנסתי, הלכתי לפרוטוקול.

מר אבי בן זיקרי: בכל מקרה, ההערה שלך קשורה להצבעה הזו, לא. באופן כללי, אתה אומר.

גב' מירב בנאקוט: שאל אותי באופן כללי על תבחינים.

מר בני ביטון: גם אם פורסמו, אני מבקש להביא אותם עוד פעם למועצת העיר.

גב' אורית כהן: יהודה, יש לי תחושה שיש לך משהו להגיד אבל אתה לא אומר את זה. משהו בדרך עקיפה כזו, כי פתאום נזכרת עכשיו לומר את הדברים.

מר יהודה בצלאל: קודם כל, תני לי להסביר למה אני מתעקש על זה, שניה.

מר עופר טלקר: על איזה תבחינים מדובר? אתה תגיד לנו.

מר יהודה בצלאל: שנייה, שנייה. בעבר, כאשר עמותה ביקשה נכס, אז היה איזה מקלט שבור, איזה 50 מטר, 80 מטר, כולם מכירים את זה, נכון? היום צריך להבין שבית כנסת שנבנה בסדר גודל כזה, שלושה, ארבעה,

מליאה 25-33+32 - 27.8.25 חלק ב

חמישה מיליון שקלים. אנחנו מדברים על שכונות חדשות ויהיו עוד שכונות חדשות. ולכן, כאשר חמש שנים מהיום ליפקין שחק תתאכלס, שנתיים שלוש, ויוני נתניהו וכולי וכולי, אנחנו צריכים שיהיה משהו שקוף מראש, לא בגלל עכשיו, אנחנו לא יודעים מי יהיה. לא יודעים מי, אבל זה לא דומה למקלט שעכשיו מישהו עבר ברחוב-

מר אבי בן זיקרי: אבל בכל מקרה יהודה, בסופו של דבר זו הקצאה של העירייה. זה לא הולך, גם אם זה עלה 20 מיליון שקלים, זה של העירייה, היא יכולה לקחת את זה מתי שבא לה. אם מישהו לא עומד בתנאי החוק, תביא את זה חזרה, להתראות.

מר עופר טלקר: בתי הכנסת שנבנו עכשיו עם העיטור של עיריית דימונה, סמל עיריית דימונה.

מר אבי בן זיקרי: ברור, זה מה שאמרנו. כן.

מר עופר טלקר: אז זה בדיוק מה שאנחנו מתכוונים, בסדר גמור.

מר צבי יהודה אליסף: מה שהצעתי שם, אני מבקש להעלות הצעה אחרת, מכיוון שזו שכונה חדשה, עוד לא כולה מאוכלסת, יש שם תושבים שלא דווקא מרוצים מהעניין, יש עוד תושבים שהצטרפו לעניין, אני מבקש לעשות את ההקצאה הזאת לשנה.

מר עופר טלקר: קודם כל, הוא לא יכול להעלות הצעה שהיא לא רשומה.

מר אבי בן זיקרי: זה רק אם הוא מוריד אותה מסדר היום ומעלה אותה בישיבה הבאה.

מר עופר טלקר: אתה לא יכול.

מר בני ביטון: עופר צודק, אבל אני פשוט בדרך הסברתי לך וחשבתי שהבנת את הנושא הזה של נושא ההקצאה, אנחנו לא רוצים לחזור ומה שיהודה אמר לי, אני מתחייב שאלה שיתפללו בקרוואנים יתפללו גם בבית הכנסת הזה ותאמינו לי, בתי הכנסת, ואמרתי את זה בהנהלה, יותר קשים אפילו ממועצת העיר היום.

מר עופר טלקר: תן למי שמבין, כי אתה לא נותן את העבודה למי שמבין.

מר בני ביטון: מאה אחוז. תודה, עופר. יהודה, מה אתה אומר?

מר אבי בן זיקרי: אתה רואה מה זו יושרה, יכולתי עכשיו סתם לתת לך.

מר בני ביטון: מי בעד אישור פרוטוקול ועדת הקצאות מיום: 24.7.2025?

בעד – 13

מליאה 25-33+32 - 27.8.25 חלק ב

לא הצביעו- 2 מר יחיאל צרויה ומר יוסי פרץ

החלטה מס' 168
מועצת העיר מאשרת את פרוטוקול ועדת הקצאות מיום: 24.7.2025 (מצ"ב).
בעד 13
(2 לא הצביעו- יחיאל צרויה ויוסי פרץ)

2. אישור פרוטוקול ועדת הקצאות מיום: 17.8.2025.

מר בני ביטון: אישור פרוטוקול ועדת הקצאות מיום ה-17.8.2025, בבקשה אדוני היועץ המשפטי.

עו"ד מנחם בן טובים: מדובר בהקצאה של חלק מבית ספר שילה. בית ספר שילה חולק לארבעה מקטעים, ע"י מנהל אגף החינוך, כפי שמופיע בתשריט שלפניכם. במקרה זה הייתה בקשה להקצות חלק אחד לעמותת אגודת ישראל. אגודת ישראל היא זו שהחזיקה בבית הספר לפחות בעשרים השנים שחלפו בית הספר שלה נסגר והיא מבקשת הקצאה כנראה לחסידות גור למטרת בית ספר. חלק מבית הספר לא הוקצה, שכן שם פועל הממ"ח שהוא של הרשות המקומית. ובנוסף יש את מגרש הספורט שהוא לשימוש משותף, של הממ"ח ולאגודת ישראל ויש מבנה נוסף המשמש כבית כנסת שאף הוא לא הוקצה כמו שזה מופיע אצלכם בתשריט. ההקצאה לאגודת ישראל היא בהליך מקוצר ולכן היא למשך שנה.

מר עופר טלקר: שימוש משותף של מי?

עו"ד מנחם בן טובים: של הממ"ח ושל אגודת ישראל שהולכת להקים שם בית ספר.

מר עופר טלקר: פירוט בבקשה, אנחנו לא מבינים. תפרט את זה.

עו"ד מנחם בן טובים: מה פירוט? איזה פירוט?

גב' אורית כהן: מי האנשים.

עו"ד מנחם בן טובים: מי שהגיש את הבקשה להקצאה היא אגודת ישראל. כנראה שהם יפעילו את בית הספר באמצעות חסידות גור.

מר אבנר מוסאי: אני מבקש להסביר. אני מבקש להסביר כי הנושא הזה מאוד מאוד טעון, אני יודע שמדברים עליו הרבה, למה הם קיבלו, יש כל מיני חשדות למינייהן. אני רוצה להסביר את המציאות השורה בדיוק מה קרה ואני לא חושב שחלק גדול מהעניין לא קשור בכלל לעיריית דימונה, כי המבנה הזה קיים כמעט 40-42 שנה ומאז, מהשנה הראשונה שהוקם, הוקצה לטובת מרכז החינוך העצמאי, ששייך לאגודת ישראל בשעתו, היום זו יהדות התורה. ובית ספר שלא התנהל תחת [קטיעה], העמותה הזאת שנקראת מרכז החינוך העצמאי, ואני גם ניהלתי אותו 31 שנה. לאחרונה הם נהפכו להיות עמותה, משרד החינוך לא רוצה

מליאה 25-33+32 - 27.8.25 חלק ב

יותר שהם יהיו תחת המטריה שלו, כי הם נכנסים לגירעונות, כי הם מממנים הרבה בתי ספר קטנים. הוא החליט שהוא לא יותר משלים להם את החובות שלהם ומכסה גירעונות. הם יהיו עמותה פרטית, מכאן והלאה הם נהפכו כמו להיות חנות שמוכרת פלאפל, הם צריכים לדעת כמה עולה הטחינה ששמים אותה על המנה, עד כדי כך, ברזולוציות כאלה. בתי ספר קטנים נסגרו, השנה הם סגרו שמונה בתי ספר ברחבי הארץ, וזה הרבה בשבילים, זה הרבה. והם החליטו, זהו אנחנו סוגרים את זה. לכן בית ספר שלא נסגר, זהו. הם החליטו לסגור. עכשיו, ההקצאה עדיין שלהם, מה הם החליטו כן לעשות? לשנות את הרכב האוכלוסייה שילמד בבית הספר. לא עוד ילדי קירוב להורים מסורתיים, אלא ילדים חרדים. פה יש להם כן אפשרות והם מממנים אותו וזה סמל המוסד.

גב' אורית כהן: מה זה אומר, שמי שיש לו כסף יכול לעשות מה שהוא רוצה?

מר אבנר מוסאי: לא, לא עניין של כסף. הם טוענים שעכשיו יש להם מספר ילדים שיכול להחזיק את עצמו והם לא יכנסו לגירעונות. כי אם אין כיתות תקניות, הם אמורים להשלים תקנים על חשבונם. משרד החינוך לא נותן, אם אין לה כיתה תקנית. אז הם מעדיפים לתת את זה לגור, כי שם יש ילודה. והם גדלים משנה לשנה ומבחינתם זו השקעה לטווח ארוך כי שנה הבאה הם לא יהיו 200, הם יהיו 400 ילדים.

גב' אורית כהן: זו הנקודה.

מר אבנר מוסאי: לכן צריך להדגיש, עיריית דימונה לא קשורה לא לסגירה ולא כלום, היא רק קשורה להעברה לא מעבר לזה. אבל גם העברה לא שייך כי חינוך עצמאי כשזה מוקצה להם מלפני 40 שנה החליטו לשנות את סוג האוכלוסייה, זהו.

מר אבי בן זיקרי: תודה.

מר אבנר מוסאי: אבל העמותה נשארה אותה עמותה.

מר אבי בן זיקרי: אוקיי. תראו, קודם כל בוא לא נתפתל, נקרא בכל זאת, נהיה כנים עם עצמנו, נקרא לילד בשמו. חסידות גור באה לדימונה ומקבלת בית ספר. תודה רבה, נקודה. זה הסיפור, מעבר לזה אין שום דבר. יש מורים שהלכו הביתה, יש 142 תלמידים. תראו, אני אומר כך, הקצאת בית ספר שילה לגור בהליך מזורז, נכון שהפרקטיקה היא בסדר. ולבית ספר ממלכתי חרדי. אני רוצה רק לומר לפרוטוקול, אדוני היועץ המשפטי ומנכ"ל העירייה, ההצבעה הזאת, בעיניי מיותרת. היא פרסה, אומנם היא מחויבת על פי חוק אבל הבית ספר כבר ניתן. ראש העיר, ראינו כולנו בסרטון, מוביל את איש גור עם המפתח והטלפון, ממש כמו חתן וכלה. אין לך כזה, בני אגב, 95 אלף צפיות. בקיצור, זה מאוד חשוב לי לומר את זה, אולי זה לא ממומן? אולי זה ממומן, אני יש לי כסף לממן אחי, אני יש לי דובר. בקיצור, אני חושב שזה נעשה הכל בדיעבד. חשוב מאוד יפה, שזה ירשם בפרוטוקול.

מליאה 25-33+32 - 27.8.25 חלק ב

מר עופר טלקר: אני רק רוצה להוסיף, ברשותכם. שלחתי עכשיו ליועץ המשפטי סרטון, של הרב זר שקורא, תקשיבו טוב חברים שלי, במערכת הבחירות האחרונה הוא מבקש לתמוך בבנימין ביטון, ראש העיר וגם להצביע מחל. אנחנו גם יודעים שבני חתם על תמיכה החוזר ערב הבחירות שש שעות לפני פתיחת הקלפיות. גור מקבלים בית ספר, הרב זר שמקורב לראש העיר מקבל בתוכו נתח נכבד. שניהם תמכו בבני ביטון בבחירות באופן מוצהר. לעומת זאת, הרב נתנאל, שהמנדט שלו נמצא פה בקואליציה. לא תמך בבני ביטון באופן מוצהר. מה עושה ביטון? מטיח בפניו ומלין על כך, הרב נתנאל שהיה הראשון שקיבל מקום בבית ספר, נזרק. אדוני היועץ המשפטי, אין כאן לכאורה חשד לשוחד בחירות? אגב, אבנר, שמעתי אותך. אתה יודע כמה אתה קרוב לליבי, כמה אני אוהב אותך, כמה אני אוהב את התורה. אתה רב מכובד. אתה מנהל בית ספר לשעבר, חינכת פה ילדים בתפארת מדינת ישראל. אתה אדם רהוט, אהוב, משכמו ומעלה. אבל עכשיו אתה, עכשיו אתה, שים לב, אתה יוצא הבני גנץ האחרון, אתה בני גנץ האחרון, שים לב מה קורה לך עכשיו, שים לב. אתה פתאום נהיה כאן חסר משמעות. אני אומר לך, המקום שלך, לא נמצא שם, אין לך מה לעשות שם. זרקו אותך, סגרו לך את בית הכנסת. נראה לך, הוא הבטיח לך בית כנסת. אין לך, אל תאמין לאיש, יש לך שם 35 משפחות, יש לך מה לעשות הרבה יותר מזה. אני צריך את ההתייחסות שלך לנושא הזה.

גב' אורית כהן: אדוני ראש העיר, אני זוכרת את מכתב ההתראה לפני תביעה שהוצאת לאבי בן זיקרי בטענה שאבי הפיץ שקר, שחתמת על הסכם עם גור ובתמורה הם יקבלו נכסים בעיר. מה אתה אומר? מה אתם אומרים חברים? מה אנחנו רואים היום? מי צדק ומי טעה? אני אומר זאת בפשטות. אתה בעצם מוכר את עתידה של דימונה עבור תמיכה גורפת של אלפי מצביעי גור, שימלאו את העיר בעוד שלוש שנים. אני רוצה להוסיף, אין לי דבר וחצי דבר נגד גור, נגד אנשים דתיים, הם לא יקבלו. כל מי שנמצא פה גם נותן וגם מקבל. ובמקרה לערב את הדת, אנחנו רוצים שהדת תוביל אותנו, התייחסות היועץ המשפטי, בבקשה. היום יש לך הרבה התייחסויות. אני אגיד לך, איך יכול להיות שיהיו שם, שני בתי ספר, אדוני מנהל אגף החינוך, האם הממ"ח עומד בתקנים של תלמידים וכיתות? אני מבקשת תשובות.

מר אבי בן זיקרי: אני רוצה ברשותכם לשחק את החלק שלנו. תראו, בסופו של דבר צריך להתייחס לדבר הזה, אני קצת פותח זום. אני פותח פה להסתכל על הדברים בפרספקטיבה רחבה יותר כי זה בסוף הסיפור. עכשיו אנחנו נמצאים בסמנטיקה אבל הסיפור הוא שיש פה חסידות שמגיעה לעיר ואין פה שום התייחסות של העירייה. של ראש העיר. כלומר, אין פה איזו תפיסה של מדיניות הגירה. טוב לנו, לא טוב, יכול להיות שנחליט פה שזה מצוין לנו. הרי הבעיה, זה לא חוכמה לבוא להיטפל חסידות, זה לא הנקודה. אבל הנקודה היא, שמדובר בחסידות שמגיעה לעיר, אין לה שום אינטראקציה עם העיר, שום דבר, אפס. יש לה אינטראקציה רק עם עצמה ועם השלטון, אנחנו והשלטון. עכשיו, שימו לב רבותיי, בסופו של דבר, כרגע, זה מה שנקרא קשר לשלטון. בני תביא לנו, בני תביא לנו. אוקיי? בעוד שלוש שנים התוכנית תהיה, חבר'ה, בני, בראש שלו מצייר לפחות חמישה מנדטים, מאדירים את חיי התרבות בעיר, ההפך. יש להם את הפינה שלהם, את העניינים שלהם. אתם רוצים תפנו אליהם, הם אחראים על הדת בעיר. אז מאיר כהן אמר להם, פה עתידה לקום שכונה ירוקה. אפשר לתת לכם, מה האינטראקציה שלכם עם העיר? שום דבר. אנחנו, יהיה לנו את הסופר שלנו, את העניינים שלנו. אמר להם אבל תראו, יש לנו חרדים בעיר. יש לנו את הקריה החרדית

מליאה 25-33+32 - 27.8.25 חלק ב

של ש"ס, אמרו לו זה לא יהודים אחי, כמובן דפק להם ארבע קללות עסיסיות במרוקאית וזרק אותם עם המפות החוצה. בסופו של דבר, אנחנו, אמר את זה גם כמה פעמים שמעתי את צבי יהודה אומר את הדברים האלה בכובד ראש, אין פה ראייה אסטרטגית, מה יהיה בני? אתה מדבר כל הזמן, אתה זוכר את המשפט שאתה צועק תפוחים לתפוחים? עזוב אותך מנתיבות, יא חביבי, אומנם הורידו לך, הצילו אותך ככה עם הטבת מס, להגיד חבריה, וואלה איזה שטיח אדום יש לנו בדימונה, אתה תרד בבגרויות, זה 200 חבריה שכל אחד בלי עין הרע, כבר התחילו להגיע טיפין טיפין.

מר שמעון רוזיליו: כן, אני רק אענה לגבי הנקודה של התקנים. בסוף, אני חושב שלתפיסתי, סיפור הממ"ח, לדעתי, זו בשורה גדולה גם לדימונה, גם ברמה הלאומית ובטח ובטח למגזר החרדי, כי בסוף הממ"ח יודע לתת מה שאותם מגזרים אחרים לא ידעו לתת לאורך השנים, גם בהיבטים של לימודי ליבה והכול. אני חייב לומר, שאני, מלווה את בית הספר מאוד מאוד מקרוב גם בוועדות מלוות יחד עם הפיקוח של משרד החינוך ואני חושב שזה לחלוטין הולך למקום טוב. לעניינינו בהיבט של תקנים, תקן של כיתה זה מונה 20 תלמידים, ברגע שיש 20 תלמידים בשכבת גיל, ניתן לפתוח תקן של כיתה. הבית ספר הזה צומח, התחיל בשנת תשפ"ה עם 20 תלמידים נפתחה כיתה אחת והיום יש בו שתי כיתות, אחת של א' השנייה של ב', סך הכל 40 תלמידים. יש קבוצת תלמידים נוספת שאנחנו בוחנים אותה כרגע, שהיא למעשה למדה גם בבית ספר שילה ועדיין רוצה להשתלב בתוך הממ"ח, גם בסוגיה הזאת אנחנו דנים כרגע מול הפיקוח והמחוז בירושלים. כדי לפתוח כיתה נוספת שחלקה תהיה רב גילאית. זה כרגע מבחינת התקנים וזה גם המספרים. זאת אומרת, אני לוקח אחריות מלאה.

גב' אורית כהן: יש שתי כיתות, כל כיתה מונה 20 ילדים. אני רואה שנסגרים פה בתי ספר עם כמות הרבה יותר גדולה אז אני באמת מנסה להבין.

מר בני ביטון: בית ספר של כיתה אחת עם 19 תלמידים, זה נקרא בית ספר צומח. ומשרד החינוך מאשר.

גב' אורית כהן: גם אני בית ספר צומח עכשיו, אני מבינה מה זה בית ספר צומח. אני עם ארבע כיתות והחמישית בדרך. דרך אגב, אנחנו הבית ספר היחידי בארץ שנותן מענה לשתי לקויות. הפרעות התנהגות ואוטיזם. חבריה, זו בשורה.

מר עופר טלקר: אגב, עושים מהפך בחינוך. בהצלחה.

גב' אורית כהן: לא, לא, בהפרדה זה כמו לנהל שני בתי ספר. אבל לענייננו, אני הייתי רוצה לדעת. איך בית ספר כמו אלפסי נסגר, כמו דקלים נסגר, איך אנחנו רואים את שילה נסגר. דרך אגב, הרב מוסאי, פנו אליי נשים, אני רוצה להגיד לך זכיתי להכיר נשים מדהימות, נשות חינוך מהמעלה הראשונה שנמצאות בבית כרגע ללא עבודה, בגיל כזה שקשה להן למצוא עבודה, מאוד קשה להן. אז איך אנחנו בעצם רואים את ההפליה הזו והתלמידים שלא נדבר עליהם, איך אנחנו רואים את ההפליה הזו? ואז בני, קשה שלא לקחת את כל הדברים האלה, לשים בסל אחד ובעצם להבין שיש פה עדיפות, לאוכלוסייה מסוימת.

מליאה 25-33+32 - 27.8.25 חלק ב

מר עופר טלקר: אבל היועץ המשפטי גם צריך להגיב.

מר שמעון רוזיליו: קודם כל, 93 ילדים היו בסך הכל בשכבות א' עד ח', בבית ספר שילה. 93 ילדים, כש-22 נוספים היו למעשה למדו מירוחם, בסוף הם החליטו גם לחזור לשם. כל ה-93 ילדים, ברובם הייתי אומר, 73 לפחות מתוכם, כבר שולבו בתוך כלל בתי הספר פה בתוך הרשות המקומית.

גב' אורית כהן: אין להם ברירה.

מר שמעון רוזיליו: בסדר, אין להם ברירה. אבל בסוף זה בא מתוך בחירה, בסדר? אף אחד לא כפה עליהם, אף אחד לא אמר להם. אז קודם כל, זה שאתה אומר מפרידים ביניהם, אז המושג הזה לא קיים במשרד החינוך בהיבט של הפיצול. שכשאתה מקבל תקן של כיתה הוא צריך לעמוד על 20, בין אם זה בנים ובין אם זה בנות, נכון. הם לא ילמדו באותה כיתה. לא ילמדו ביחד, אין שום בעיה להפריד. ברגע שיש לך את התקן אז אין לך בעיה להפריד.

גב' אורית כהן: זה אומר שאלה הן כיתות מאוד מאוד קטנות.

מר עופר טלקר: מנחם, תגובתך גם לסרטון ששלחתי לך.

עו"ד מנחם בן טובים: הסרטון ששלחת, אינו רלוונטי להקצאה מה גם שיש לבדוק אותו, זה לא בשליפה.

מר עופר טלקר: אוקיי, אבל בסדר, אז שלחתי לך סרטון.

עו"ד מנחם בן טובים: אוקיי.

מר עופר טלקר: אבל אתה לא יכול להסיק מזה שום מסקנה?

עו"ד מנחם בן טובים: כרגע אני לא רוצה להסיק שום מסקנה. שלחת את הסרטון, אני צריך לראות את ההקשר שלו, אך הוא לא קשור להקצאה.

מר עופר טלקר: אז זה לפרוטוקול בבקשה, שאנחנו נעלה את זה. אז רגע, כשאתה אומר לי דבר כזה, האם הנקודה הזאת יכולה לעבור או שנמתין למה שאתה תוסיף?

עו"ד מנחם בן טובים: לעבור לאן?

מר עופר טלקר: הנקודה הזאת, להקצאה הזאת.

עו"ד מנחם בן טובים: אנחנו לא מקצים פה כלום לאותו רב שמופיע בסרטון.

מר עופר טלקר: רגע, שנייה. אנחנו דנים עכשיו בדיון, [קטיעה] הוא מבקש גם לבדוק ולבחון-

מליאה 25-33+32 - 27.8.25 חלק ב

עו"ד מנחם בן טובים: אנחנו לפני תחילת שנת הלימודים, בית הספר לא יקבל סמל מוסד, אי אפשר לתקוע את זה לכן ההקצאה בהלך מקוצר.

מר בני ביטון: עופר, אני לא הקצתי, אבל זה לא קשור. מה קשור לשם? זה לא בית ספר של שרון זר, זה בית ספר של משרד החינוך. אבל של משרד החינוך.

מר עופר טלקר: אבל שרון זר-

גב' אורית כהן: לא, שבמקרה אשתו של שרון זר היא זו שמנהלת אותו.

מר עופר טלקר: שרון זר, קרא לתמיכה בך כראש עיר ובמפלגה שלך. הוא קרא. עכשיו, פונה אל אנשים, שנזרק מהבית הספר שלו, נזרק ונזרק מבית הכנסת שלו? בוודאות שנזרק. נזרק, ואז אתה פונה אל האנשים, שתמכו בך שש שעות לפני פתיחת מערכת הבחירות ושרון זר עומד וקורא לכולם להצביע בני ביטון, זה חשד ענק, ענק. אז אני מציע לך, אדוני היועץ המשפטי, תראה, אתה תעשה מה שאתה יודע, אתה אדם הגון, אני לא רואה בך אחד שאני לא מכיר אותו, אני עובד איתך, זו קדנציה חמישית, אני מכיר אותך כאישיות. אני אומר לך אדוני היועץ המשפטי, יש פה, מדובר בפוליטיקאי, תקשיב, מדובר בפוליטיקאי שהחשד פה הוא מעל... לכן אני אומר לך, אתה כיועץ משפטי, אני מבקש ממך לעצור את הדיון, כן, לעצור את הדיון, להגיד, אם אתה לא יכול לתת לי עכשיו.

עו"ד מנחם בן טובים: לעצור איזה דיון? שנייה, איזה דיון? אני רוצה להסביר, אין דיון על הקצאה לממ"ח הממ"ח הוא עירוני. אין דיון על הממ"ח. ההקצאה היא רק לאגודת ישראל.

מר אבי בן זיקרי: סליחה, יש דיון על הממ"ח, לא ברמת ההקצאה.

גב' אורית כהן: אתם מצפים מאיתנו להצביע על זה שהם חלק מהמקום.

מר אבי בן זיקרי: לא עניין של הקצאה, אבל זה מוזכר כי זה חייב להיות חלק בתוך ההקצאה.

גב' אורית כהן: תסביר לנו, שוקי לא צריך להתעצבן, בוא תסביר לנו את זה.

עו"ד מנחם בן טובים: בפניכם יש את פרוטוקול של ועדת ההקצאות שמשמעו הקצאת חלק מבית ספר-

מר עופר טלקר: האם יש תקדים לזה במצב שמחלקים את בית הספר ככה?

עו"ד מנחם בן טובים: צירפנו לכם תשריט, לא זוכר שיש תקדים אך אין עם זה בעיה.

מר בני ביטון: רבותיי, מי בעד? מה אתם מצביעים?

מר אבי בן זיקרי: נגד.

מליאה 25-33+32 - 27.8.25 חלק ב

מר עופר טלקר: טוב, אני רק רוצה להגיד לך, אדוני היועץ המשפטי, אני מחכה לחוות דעתך.

עו"ד מנחם בן טובים: השאלה שלך היא שאלה אחרת לגמרי מתחום ההקצאות, אתה אומר יש פה עבירה פלילית, על חוק הבחירות לא קשור לדיון שהולך פה.

מר עופר טלקר: אבל הוא לא לא קשור, בני אתה טועה. בני, אתה טועה. בסדר, אבל אתה מטעה פה. למה לא קשור? למה אתה אומר לא קשור?

עו"ד מנחם בן טובים: נניח שגור היא קבוצה מתבדלת, לא רוצה לשתף פעולה, אבל הם תושבי העיר. כיצד היית אתה נוהג? לא מקצה להם? אומר להם לא מעניין אותי מכס?

מר אבי בן זיקרי: אתה שואל אותי?

עו"ד מנחם בן טובים: כן, אותך.

מר אבי בן זיקרי: אני אענה לך בשמחה, אני אגיד לך. קודם כל, אני לא משאיר, אם אני ראש העיר, אני לא משאיר שום דבר ליד המקרה. יבואו, לא יבואו, אני יושב עם הנהלת העיר, עם מנהלי האגפים, רגע שניה, שאל אותי, אני אענה לו. בונה אסטרטגיה, איך אני מתמודד, אם זה טוב לי או רע לי. אם זה טוב לי, אהלן וסהלן. אם זה לא טוב לי, לטווח הארוך, אני יודע איך להתמודד עם זה. אני לא צריך לפרוס להם שטיח אדום. מה זאת אומרת? אני יכול, ראש העיר יכול להגיד להם, חבריה תקשיבו, שילה, נגמרה ההקצאה של העמותה הקודמת, בוא נגיד את האמת. נגמרה ההקצאה, אני רוצה את המקום הזה למרכז ציונות.

מר בני ביטון: אבי, אני רק אסביר לך, אבי, מבחינה חוקית, אבי, אתה לא יכול. משרד החינוך ייתן להם בית ספר חדש ויבנה להם.

מר אבי בן זיקרי: בני, יש הבדל בין, אבל עזוב חבריה, בסופו של דבר, שווה לו, אתם לא מבינים. אתם לא רואים את המציאות, שווה לו חבריה, שווה לו. כל מי שיושב פה, סליחה רגע, אנחנו לא רצינו לצעוק, אנחנו נמשיך לדבר בניחותא ובנועם. אתם לא מבינים חבריה, כל מי שיושב פה לא יכול להתחייב לבני בבחירות הבאות אני איתך, כי הוא יכול להתחייב אבל מה לעשות, יש לו אנשים עצמאיים. זה 50 אחוז שש יכולים, יש לי משפחה בשש נצביע על זה, כל מיני מתמודדים. זה כל הסיפור, חבריה. עכשיו, עוד הפעם, ברמה העירונית, לא שמעתי אותך אפילו פעם אחת מתייחס, אני זוכר את הנאום שלך בבחירות, בזימן, באשכול פיס. חבריה, עלינו לחמש, עוד מעט אנחנו הולכים לשש. איזה שש אחי? לאיזה שש? אתה הולך לרדת. אתה הולך לרדת. עכשיו אתה תציג את זה חבריה, אני מעלה לכם את המס. אבל זה לא מה שרצית. וגם יהודה זה לא מה שהוא רצה, הוא דיבר על אחוז אקדמאים, זה הולך לרדת, אז אין בעיה אבל תקבלו החלטה. אתם משאירים את זה ליד המקרה, זה לא יכול להיות.

גב' אורית כהן: רגע, רגע, אלברט רוצה לדבר. אלברט רוצה לדבר. אלברט בכבוד. אלברט רוצה לדבר. אנחנו רוצים לשמוע אותך, למה אלברט?

מליאה 25-33+32 - 27.8.25 חלק ב

מר אלברט לוי: תן לי לדבר, תן לי לדבר, משנה לא משנה. תקשיבו חברים, אני באמת, כולכם יודעים את דעתי על גור, אבל הגעתי למסקנה שאני לא רוצה לפגוע בילדים כי באמת, סך הכל הילדים האלה לא אשמים, אבל כמו שאמרתי לבני, הילדים היום הם בשביל בני אבל בעוד כמה שנים הנכדים שלי והילדים שלי יהיו אשמים, אתה יודע למה? כי הם ישלטו בילדים שלי ובנכדים שלי לצערי הרב, כן.

מר אבי בן זיקרי: אוקיי, בסדר, זה חשוב.

מר אלברט לוי: אני, האסטרטגיה שלכם ושל בני וגם דיברתי גם עם יהודה בצלאל על כל הדברים האלה, גם צבי יהודה אמר את אותו הדבר, אנחנו חייבים לעשות איזשהו לימיט ובעזרת השם זו הדרך היחידה.

גב' אורית כהן: מה שאתה עושה עכשיו זה לא לעשות לימיט.

מר אלברט לוי: אני יכול להגיד לך למה.

מר יהודה צבי אליסף: עם כל הכבוד, רגע, תכבדו גם אתם, בסדר? תכבדו. ואני אומר את זה לכולם, יש פה מתנהל שיח רע ברשתות החברתיות, גזעני.

גב' אורית כהן: לא נכון.

מר יהודה צבי אליסף: רגע, מתנהל פה שיח גזעני. אני אומר רבותיי, אנחנו כנבחר ציבור, אולי יש פה איזה שהוא חשש למבחן פוליטי מי יהיה בעד, מי יהיה בנגד? בסוף תסתכלו בתמונת המאקרו על הבן אדם הפשוט שהוא אדם פשוט ורואה איזה השתלחות יש ביהודים.

גב' אורית כהן: זה עכשיו לא לעניין. מה שאתה עושה עכשיו לא לעניין.

מר בני ביטון: טוב, חברים, אנחנו עוברים לסעיף הבא.

גב' אורית כהן: בוא תיתן לי אתה רגע את הנקודות של מה שהם מעניקים לעיר שלך. אתה מחנך את הילדים שלך, אני מחנכת את הילדים שלי.

מר עופר טלקר: מה שאתה לא מסוגל.

גב' אורית כהן: אני ואתה לא מחנכים את הילדים שלנו ככה, אני מצטערת. אתה יכול להסביר לי את זה? מישהו כאן מחברי המועצה יכול להסביר לי איפה התרומה שלהם? לא, רגע, שנייה, סליחה. אני רוצה להבין דבר אחד, כי פה נראה לי שקצת התבלבלתם ובסופו של דבר-

מר יהודה צבי אליסף: אני לא תורם לעיר כלום, לילד שלי לא מגיע כיסא בבית ספר? לא תורם לעיר כלום הילד שלי, הילד שלי לא עשה כלום לטובת העיר והוא הגיע אתמול לעיר, לא מגיע לו כיסא בבית ספר? ברצינות? זה לא עניין של בעד או נגד, כמו שאבי אומר, אני חושב שצריכה להיות פה אסטרטגיה, יש פה

מליאה 25-33+32 - 27.8.25 חלק ב

אירוע משמעותי. שעלול לאיים על הצביון של העיר הזאת וצריכה להיות אסטרטגיה בין זה לבין הקצאת בית ספר.

מר בני ביטון: את מחנכת, לילדים את מנהלת בית ספר. זה לא קשור לילדים לא לתת. זה לא, את הבנת? את הבנת?

מר יהודה צבי אליסף: אתם מתגוררים ברחובות שלומדים בכיתות בבתי מגורים.

גב' אורית כהן: לבנות שום אסטרטגיה. אני בעד, תפתח בית ספר, תיתן להם הכל, רק תגרום להם להיות חלק מהעיר. אני מוכנה לעשות את זה יד ביד.

מר אבנר מוסאי: סליחה רגע, אני רוצה שני דברים, אני כבר מחכה.

גב' אורית כהן: אז הנה, אתה מצד אחד אומר בניית אסטרטגיה ומצד אחד אתה מאה אחוז.

מר אבנר מוסאי: בכל זאת, על זה אני מלפני 16-17 שנה ונתתי לו אם היה מה קורה [קטיעה], כשאני נציג של לא הכנסתי **אותו-אותם** למסגרות שלא היה מגיע להם כי הם עצמאים, אבל הם קיבלו תלבושת אחידה, הם קיבלו השאלת ספרים, קיבלו הזנה, הכל קיבלו. אני קיבלתי אותם והשקעתי ונתתי לו מקום ללמוד שם לתלמידים. היום הם מונים 20 ילד, עכשיו, גם היום דאגתי להם. אבל אני הגעתי למסקנה עם כל, אפילו ניסיתי לעשות טריק, לקחת ממבנה, לקחת מבנה לצורך בית הכנסת שאנחנו מתפללים פה כבר 40 שנה, והיו בו קצת יותר כיתות, כדי לנסות איכשהו לעזור משהו. אבל כשראיתי שאני עם קול בודד אחד, וראיתי שהוא הולך ויורד מספרית, אין פה משהו שאפשר להילחם עליו כשאין מסגרת, יש את שס, הרי הוא בא משם. מה יקרה אם הוא יחזור לשם?

גב' אורית כהן: הרב מוסאי.

מר אבנר מוסאי: רגע, תני לדבר.

גב' אורית כהן: מצד אחד עושים הפליות בין ילד כזה.

מר אבנר מוסאי: הרב נתנאל לא מלמד יידיש כמו גור, הוא מלמד אותם לימודים כמו בשס, יכולים לחזור לשס ולקבל שם העדפה.

גב' אורית כהן: מצד אחד, מצד אחד עושים הפליות בין ילד כזה או אחר.

מר בני ביטון: אבל תגידי לי, אני שואל אותך.

מר אבנר מוסאי: אבל הגעתי להכרה שעשיתי לו הכל ורבותי עם הרבה אנשים.

מליאה 25-33+32 - 27.8.25 חלק ב

מר בני ביטון: אבנר תודה רבה. אנחנו מיצינו את הנושא.

גב' אורית כהן: לידיים שלך ותביא למצב הזה שהם יתרמו לעיר. בבקשה. שהם יתרמו לעיר, בוא נראה אותך, זו אסטרטגיה.

מר יחיאל צרויה: אני לאורית ואבי רק שאלה, סתם בסדר הזמן הכרונולוגי, לפני כמה זמן בערך הם הגיעו? 3-4 שנים, סדר גודל? בהתחלה התחילו רכישות, כל מיני בתים, בסוף מה שמעניין, על שוק היד שניה ושוק המגורים, אין לנו שום שליטה. בסוף אנחנו מדברים על מקומות חינוך, אירועים מהסוג הזה. עכשיו אנחנו פחות או יותר שנה וחצי חברי מועצה בקדנציה הזאת פלוס מינוס. איפה הם היו בשנה וחצי הקודמות? איפה למדו, איפה ישבו? איפה הגנים?

מר אבי בן זיקרי: אתה באמת רוצה תשובה? מה שהגנים קיבלו מהעירייה כולל המת"א, כולל המבנה של המת"א הגדול, מול בנק פועלים. אוקיי? ועוד כמה גנים, אפילו גנים כאלה שסגרו-

מר יחיאל צרויה: לא שמעתי התנגדות מכיוון לשש, למה אתם נותנים?

מר אבי בן זיקרי: זה לא קשור.

מר יחיאל צרויה: למה לא קשור?

מר אבי בן זיקרי: זה כמו שאתה תהיה מתווך דירות ואתה תשכיר דירה לגור ואני אבוא אליך בתלונות?

מר יחיאל צרויה: הנכס שלהם זה לא נכס זה אותו נכס כמו בית הספר הזה.

מר בני ביטון: מי בעד אישור פרוטוקול ועדת הקצאות מיום: 17.8.2025?

בעד – 12

נגד - 3

החלטה מס' 169
מועצת העיר מאשרת את פרוטוקול ועדת הקצאות מיום: 17.8.2025 (מצ"ב).
בעד 12
נגד 3

מליאה 25-33+32 - 27.8.25 חלק ב

3. אישור פיצוי לתושב מר דוד פחימה. דברי הסבר: מצ"ב מכתבו של מר דוד פחימה לפיו יסכים להרוס את המבנה שנבנה בהיתר על מדרכה, בכפוף לפיצוי. מדובר במבנה שנמצא ברח' הנרקיס פינת הרקפת גוש 39508 חלקה 115.

מר בני ביטון: אנחנו עוברים, מצ"ב מכתבו של מר דוד פחימה לפיו יסכים להרוס את המבנה שנבנה בהיתר על מדרכה, בכפוף לפיצוי. מדובר במבנה שנמצא ברח' הנרקיס פינת הרקפת גוש 39508 חלקה 115. זה האחין של פאני זיכרונה לברכה. הוא היורש שלה.

עו"ד מנחם בן טובים: מדובר במבנה שהוקם בהיתר, ניתן לו היתר לפני כחמישים שנים, אבל המהנדס העיר ראה שהוא למעשה הוקם על מדרכה ולמעשה ההיתר ניתן שלא כדין. לכן הוא שלח לו מכתב לבעל המבנה וביקש להורסו, מה גם הוא מהווה סכנה למשתמשים במדרכה.

מר אבי בן זיקרי: מה זאת אומרת ההיתר ניתן שלא כדין? העירייה נותנת היתר.

עו"ד מנחם בן טובים: כן, הוועדה המקומית נתנה את ההיתר לבניה על מדרכה, מה שלא יכלה לעשות, אין זכויות בנייה, אני לא יודע איך זה קרה.

מר אבי בן זיקרי: זה היה לפני 200 שנה.

מר עופר טלקר: איפה המהנדס?

עו"ד מנחם בן טובים: המהנדס שלח לו מכתב שהוא מבקש שיהרוס את המבנה וזה מכתב התגובה של בעל המבנה שבגדול הוא אומר אני מוכן להרוס אך מבקש פיצוי.

מר אבי בן זיקרי: אתה יכול לקחת אותנו אבל לפרשה? אולי אנחנו תמימי דעים.

עו"ד מנחם בן טובים: למה לעצור? עוד דקה אחת. בעל המבנה, מוכן להרוס אבל מבקש פיצוי לעניין הזה. אנחנו מביאים את בקשתו לפיצוי למועצה לאישור עקרוני. אם יהיה אישור עקרוני לפיצוי, גובה הפיצוי יקבע ע"י שמאי ללא רכיב הקרקע

מר אבי בן זיקרי: למועצה אתה מתכוון?

עו"ד מנחם בן טובים: למועצה, הפיצוי הוא לא גדול, אנחנו כבר הסברנו לו שפיצוי על קרקע לא יינתן לו כי הקרקע שייכת לעירייה. רק עניין של הבלוקים הבנוי, אולי איזשהו הפסד מסוים, זה עד גבול ואני מגזים, 50 אלף שקל, לדעתי זה לא יעלה על 50 אלף שקל. כשאני אמרתי לבעלים שהפיצוי יהיה בגובה כ 30 אלף ש"ח. לאחר השמאות נפנה לקבל את אישור משרד הפנים לתת פיצוי מבלי שתהיה תביעה.

מר אבי בן זיקרי: אוקיי.

מליאה 25-33+32 - 27.8.25 חלק ב

עו"ד מנחם בן טובים: מדובר בפיצוי קטן.

מר אבי בן זיקרי: הוא מקבל את זה?

עו"ד מנחם בן טובים: לדעתי הוא יקבל את זה. תמורת ההריסה.

מר אבי בן זיקרי: כן, ברור.

עו"ד מנחם בן טובים: מדובר על פיצוי קטן שאם אנחנו נאלץ אותו להגיש תביעה, רק הוצאות הגשת התביעה יעלו יותר מהפיצוי. יש לנו מקרה דומה שנתנו פיצוי דומה, לדוד אלון.

מר אבי בן זיקרי: גם זכרונו לברכה, הוא נפטר לפני חודש.

עו"ד מנחם בן טובים: אז אתם אמורים פה לאשר עקרונית-

מר בני ביטון: תודה, מנחם.

מר אבי בן זיקרי: אחלה, בסדר גמור.

מר בני ביטון: מי בעד אישור עקרוני פיצוי בהתאם לשמאות שתהיה לתושב מר דוד פחימה?

בעד פה אחד

החלטה מס' 170
מועצת העיר מאשרת פיצוי לתושב מר דוד פחימה.
אושר פה אחד

4. תב"רים.

תב"רים חדשים

תב"ר 1980 – שיפוץ מבנה רב תכליתי שכי' הניצחון – 217,242 ₪ - משרד השיכון
תב"ר 2002 – מבנים יבילים לבתי הספר שילה וצבר – 502,000 ₪ - קלי"פ
תב"ר 2003 – סימוני כבישים והתקני בטיחות 2024 – 124,629 ₪ - משרד התחבורה – 112,166 ₪
קלי"פ – 12,463 ₪
תב"ר 2004 – הקמת תשתיות לשילוט עירוני בשכונות החדשות – 250,000 ₪ - קלי"פ
תב"ר 2005 – ריבוד וקראצוף אספלט ברחבי העיר – 500,000 ₪ - משרד השיכון
תב"ר 2006 – שיפוץ ביי"ס נועם חיים – 225,000 ₪ - קלי"פ

מליאה 25-33+32 - 27.8.25 חלק ב

הגדלת תב"רים

תב"ר 1724 – שדרוג הבריכה העירונית - 14,999,979 ₪ - קק"ל – 14,285,694 ₪
קלי"פ – 714,285 ₪

תב"ר 1880 – שיפוץ מבנה היחידה לקידום נוער רח' העיינות – 230,000 ₪ - משרד השיכון
תב"ר 1898 – בדיקות ותיקוני בטיחות ברחבי העיר – 300,000 ₪ - קלי"פ
תב"ר 1944 – שיפוץ והתאמת פטיו בי"ס זינמן – 217,241 ₪ - משרד השיכון
תב"ר 1958 – שיפוץ בי"ס תיכון דרכא אחווה – 130,000 ₪ - קלי"פ

סגירת תב"רים

תב"ר 1755 – שיפוץ מרכז חדשנות חברתית
תב"ר 1982 – נגישות ראייה גן ברוש
תב"ר 1985 – נגישות אקוסטית בי"ס שילה

מר בני ביטון: מי בעד אישור רשימת התבר"ים?

בעד פה אחד

<p>החלטה מס' 171 מועצת העיר מאשרת את רשימת התב"רים. אושר פה אחד</p>

תוספת לסדר היום:

1. של חבר מועצת העיר מר עופר טלקר בנושא: לא להזמין את האומנים שמאשימים את ישראל בפשעי מלחמה.

מר בני ביטון: תוספת לסדר של חבר מועצת העיר עופר טלקר. לא להזמין אומנים שמאשימים את ישראל בפשעי מלחמה. אני אעצור לך פה אחד, כל המליאה.

מר אבי בן זיקרי: הוא לא הציג את זה במדויק, זה האמנים שחתומים על המכתב הספציפי הזה.

מר עופר טלקר: רשימה גדולה.

מר אבי בן זיקרי: הלאה, בבקשה.

מליאה 25-33+32 - 27.8.25 חלק ב

מר עופר טלקר: טוב, אוקיי. בני, אתה אומנם מתיימר להיות איש ליכוד, אבל באמת מי שמכיר אותך, יודע שאתה גדלת בבית מפא"יניק, יצאת נגד הרפורמה.

מר בני ביטון: אבא שלי? מפא"יניק? אתה לא מתבייש להגיד?

מר עופר טלקר: לא.

מר בני ביטון: אתה לא מתבייש?

מר עופר טלקר: לא.

מר בני ביטון: אתה לא יודע שהוא ליכודניק מהליכודניקים? זה חירותניק, הנה אני מגלה לך, רק תדע מי זה אברהם ביטון, הוא נמצא בעולם הבא. אז לא מפא"י.

מר עופר טלקר: אנחנו לא נוגעים בו. אתה יצאת נגד הרפורמה? התנהלות שלך.

מר בני ביטון: [מדבר ללא מיקרופון]

מר עופר טלקר: אז הנה, כן, תשמע את הקשר. תשמע את הקשר. אתה יודע, אתה, יצאת נגד הרפורמה, נכון? יצאת נגד הרפורמה, ביקשת לעצור את המלחמה.

מר בני ביטון: תתמקד, יש לך דקה אחרי זה, תדבר על זה.

מר אבי בן זיקרי: שניה, אבל למען הסדר הטוב, בני, כשבן אדם מציג הצעה לסדר, הוא יכול לדבר גם חללית, בעיה שלו.

מר עופר טלקר: אתה לא רוצה לתת לדבר?

מר שוקי קליין: [מדבר ללא מיקרופון]

מר אבי בן זיקרי: שוקי. אבל רגע, שנייה, אבל לא, נתתי דוגמה קיצונית, זה בינינו ככה שנדע, נתתי דוגמה קיצונית, אבל הוא לא מדבר על חללית, זה לא באמת ככה, כי הוא מנסה לקשור את זה, הוא כתב משהו. וואלה, שתי דקות האזנה, הוא מסיים, זהו. יכול להיות שבסוף תגידו לו שאתה מדבר שטויות.

מר עופר טלקר: הכי טוב שתגידו שטויות. טוב, אני אומר לך, אתה יצאת נגד הרפורמה המשפטית, ביקשת לעשות את המלחמה ולקפל זנב. השבוע אף הגשת כמה מאות טפסי התפקדות ..., למרות שלא אתה פקדת ונעזרת, שלא פחות מחמישה יושבי ראש ועדים עזרו לך, אבל בסדר, עוד נראה את זה, נבדוק כמה עובדי עירייה וכמה עובדי קפ"ד פקדת כבר קיבלנו פניות על איך נאמר לחץ לא נעים מצידך. כעת להצעה. עכשיו אני מחבר אותך להצעה. לפני כחודש פורסם מה שמכונה מכתב האומנים, שקראו ממש כמוך, לעצור את

מליאה 25-33+32 - 27.8.25 חלק ב

המלחמה בעזה. אתה קראת. הם כמובן השתמשו במילים קשות יותר והאשימו את צה"ל, ואת הממשלה ברצח ילדים והרעבה, ואני מצטט ממכתבם, "אנו אנשי תרבות ואומנות בישראל, מוצאים את עצמנו כנגד רצוננו וערכנו, השותפים כאזרחי ישראל לאחריות לאירועים המחרידים, הערכים האמיתיים שלהם הם ... היהדות ולזהות שלהם ופגיעה, הרעבה, גירוש אוכלוסייה והרחבה חסרת תוחלת של הדת" [קטיעה] שהעירייה תממן, ואמרת שאתה לא מממן, ועל זה אני אומר לך, יישר כוח. אם אתה לא מממן את זה וכבר אתה מסכים עם העמדה שלנו, תבוא עליך הברכה.

גב' מיכל אבו: אני רוצה לומר כמה דברים בקצרה. מבחינתי, להחרים אומנים שחתמו על העצומה מעוררת דילמה עמוקה בין חופש הביטוי לבין הזדהות עם עמדות לאומיות בעת חירום. מצד אחד לא ניתן יד לאמנים שמשמיצים את מדינת ישראל, או מאשימים אותנו בפשעי מלחמה, לא ראויים לקבל מימון ציבורי, או להופיע באירועים רשמיים, במיוחד כשהם ממומנים [קטיעה], זו עמדה מוסרית ולא פוליטית מתוך תפיסה שמי שפוגע במורל הלאומי בעת הזו לא יכול את התרבות המקומית. מצד שני, אני חוששת מההידרדרות לשיח מסוכן של השתקה וציד מכשפות. אסור שייווצרו רשימות שחורות על בסיס דעות פוליטיות, מה שעלול לפגוע בחופש הביטוי ובמרקם החברתי. קבלת החלטה שכזו עלולה להחריף את הקיטוב ולפצל את החברה ולערער את עקרונות הדמוקרטיה. מה שאני מציעה זה באמת לבדוק כל מקרה לגופו ולא להפוך את זה לאיזה שהוא משהו גורף, לשאול את האמנים על עמדותיהם ובאמת לקבל את זה ממש-

מר אבי בן זיקרי: מיכל, אני רוצה לענות לך רגע, זה מאוד-

גב' מיכל אבו: מאוד אני אומרת לא למהר, שנייה, לא למהר, לחתום על איזושהי עצומה כזו. אם אנחנו נשמע באמת התבטאויות חריגות, אז אנחנו נקום ו-, אני חושבת ש-

מר אבי בן זיקרי: שני דברים אני אומר לך מיכל. אחד, דווקא כבוגר מדעי המדינה, אין דבר חשוב יותר מדמוקרטיה ומפלורליזם ומשיח חופשי. אלא, שהאויב המסוכן ביותר של הדמוקרטיה היא הדמוקרטיה עצמה. ברגע שאתה נותן לה דרור מעבר למה שצריך, היא בעצם ממאסה את עצמה למערכת ואנחנו צריכים להיות אלה שקובעים, אנחנו בחלקה שלנו, אנחנו לא ראש הממשלה, לקבוע את השיח.

גב' מיכל אבו: אבי, אבל שאלה אם בתקופה כזו שיש כזה קיטוב, וכזה-

מר אבי בן זיקרי: אבל אין בעיה, אבל בסופו של דבר-

גב' מיכל אבו: השאלה אם אנחנו צריכים לבוא ולהיות פה יותר-

מר אבי בן זיקרי: שני דברים אמרתי. אחד, בעיניי ובעיני רוב האנשים שיושבים פה הם חצו כל קו אדום.

גב' מיכל אבו: חד משמעית.

מליאה 25-33+32 - 27.8.25 חלק ב

מר אבי בן זיקרי: הם לא ראויים בכלל לקבל שקל ציבורי. בינתיים, נשמה, אל תשכחי שאת יושבת במועצה ליכודניקית.

גב' מיכל אבו: זה אין קשר. אני עוד פעם, אני כל כך לא אוהבת את הקטע הזה של זה, באמת שאני לא אוהבת את זה. נסתכל עניינית. חבר'ה, אין פה פוליטיקה, יש פה משהו מוסרי. אני מסתכלת על זה.

מר אבי בן זיקרי: רגע, מה את אומרת? לא להחרים אותם?

גב' מיכל אבו: אני אומרת לא לצאת באיזו הצהרה ולהצביע על זה ולהפוך את זה לאיזשהו אישיו. אנחנו צריכים, נכון, גופו של עניין, לעשות את זה בשקט, להרחיק אותם. תאמין לי, אמר פה אסי והוא צודק, זה אומנים שממילא-

מר אבי בן זיקרי: לא, הרוב לא רלוונטיים מתוך 300-, אבל 20 כן יכולים להגיע לפה.

גב' מיכל אבו: אני לא רואה את זה רלוונטי. אני לא חושבת שאנחנו צריכים-

מר אבי בן זיקרי: תקשיב חווה אלברשטיין, אני אוהב אותה, אני באמת אוהב את השירים שלה, אבל אני יותר, לא אקנה שקל את ההופעה שלה.

גב' אורית כהן: מיכל, אני רוצה לשאול אותך.

גב' מיכל אבו: אבל להפוך את זה להצבעה. ולנוסף בזה-

מר עופר טלקר: זה לא מפריע, ההצבעה היא חשובה.

גב' מיכל אבו: אני חושבת שזה יזיק.

מר אבי בן זיקרי: זו אמירה.

גב' אורית כהן: מיכל, ברשותך, אני רוצה לשאול אותך שאלה למרות שזה קצת שונה, אבל אני אשאל אותך בכל זאת. אם ההצבעה הייתה פה על אייל גולן?

גב' מיכל אבו: אני גם על זה לא הייתי מצביעה, שוב, ...

גב' אורית כהן: למה?

גב' מיכל אבו: אני לא אזמין אותו אליי.

גב' אורית כהן: למה? אבל יש לו פה קהל. זאת אומרת, הדעה היא כן קובעת.

מליאה 25-33+32 - 27.8.25 חלק ב

גב' מיכל אבן: אבל אני לא אכריז שאני לא אזמין אותו. אני לא אבוא לראות אותו, אני גם לא אזמין אותו אליי.

גב' אורית כהן: זאת אומרת, הדעה היא כן קובעת.

גב' מיכל אבן: אני לא אמהר לעשות את זה.

מר בני ביטון: כולנו בעד ההצעה, מי רוצה ממכם לדבר דקה?

מר אבי בן זיקרי: אני אתחיל ברשותכם. קודם כל, תיקון קל, שולח לי פה מי שהיה, אפשר להגיד, תותח בתחום הכדור-יד כשהם היו בליגת העל, תקצבת אותם ב-850 אלף שקלים, שזה גם לא וואו. אז זה התיקון. אני שמח גם ששמרנו על תרבות דיבור, הכל ביחד. תראה, אני רוצה להגיד לך משהו, בני, ברמה האישית. אתה מרשה לי, נכון? אני שמח גם ששמענו על תרבות דיבור, הכל בסדר. אנחנו מעבירים את המסרים, כולם, גם אתם, גם אנחנו. תראו, לפני חודש, פחות מחודש, ביקשת להדיח אותי מהליכוד, להרחיק אותי ממוסדות התנועה. זה לא פעם ראשונה שאתה עושה את זה, עשית את זה גם ב-2003 כשהתמודדת נגד מאיר כהן ואני הייתי עוזר ראש עיר, גם אז זה נדחה וגם היום זה נדחה. כתבתי מכתב מאוד מנומק, אתה ראית את התשובה של השופט, בגדול הוא גלגל אותך מהמדרגות מסיבה פשוטה. גם עשית מפקד השבוע, עשית מפקד על הכיפאק, אפילו הבאת את מרינט לבכות שזה כאילו חתיכת אירוע בפני עצמו. אבל תראה, בסופו של דבר, במשך 12 שנה לא פקדת. אתה יודע את הוועידה האחרונה איפה סגרנו, נכון? אצלי בבית. ישבנו ביחד, אני, אתה, ארמוש, ייבדל לחיים ארוכים ושמעון. וגם ביקשת שנשאיר את שמעון בזמנו. אבל בסדר, זה לא משנה, זה היה בינינו. בסופו של דבר, לא פקדת. עכשיו, כשאני התחלתי לבכות, תקשיב, אין לי כוונה להיות יושב ראש הסניף, אין לי כוונה. כמה שיותר ליכודניקים, יותר טוב, גם אם יתקפלו אחר כך, הכל בסדר, מה שנצביע ביחד נצביע ביחד, מה שלא לא, זה כל הסיפור.

מר עופר טלקר: אורית, בבקשה.

גב' אורית כהן: אני אנצל את הדקה שלי לדבר על הביטחון, התפוררות הביטחון, הביטחון האישי בדימונה. עסקים ממשיכים להיפגע, אדוני ראש העיר, רכבים נגנבים וראינו השבוע היינו עדים לגניבה באור יום. הצגת לנו מצגות שווא וזלזלת בנו גם כשהיה פה מפקד התחנה. אני רק רוצה באמת להבהיר משהו אחד. הזלזול הוא לא בנו, הוא זלזול בתושבים, בציבור. זה בא לידי ביטוי בכל תחום בניקיון, בחזות העיר המוזנחת, בהעדר תעסוקה ובילוי לצעירים, בנסיקה מטורפת של מחירי הדיור בעיר. רק שבוע שעבר ראינו פרסום של פנטהאוז בשחר ב-2.6 מיליון. חבריה, תקשיבו, פנטהאוז, וכמובן בביטחון. אחדד, לגבי פוסט-

מר אבי בן זיקרי: זה מחירים רק אתה, בני, יכול לקנות. אנחנו לא יכולים לקנות.

גב' אורית כהן: אני הגבתי לחבר, לשותף שלך, לשמעון שטרית, על הרעש שהוא הדהד, צריך לדאוג לעיר. לביטחון, לחינוך, אוקיי. אבל למה? אין פה אחריות לראש העיר? אין פה אחריות לראש העיר? אני מדברת

מליאה 25-33+32 - 27.8.25 חלק ב

לגופו של אדם, הוא ראש העיר, הוא זה שצריך לדאוג לעיר. לביטחון, לחינוך. אני הייתי רוצה לראות אותך עושה את הרעש הזה, אותך, אולי דווקא אתה אוהב להופיע בטלוויזיה, אתה אוהב להופיע בתוכניות הרדיו. אבל זה היה העניין, זה היה העניין. שמישהו אחד, אתה מבין, ... את בן גביר, עושה לו, פורס לפניו שטיח אדום ואחר כך, אחרי דקה הבן אדם שהכי קרוב.

מר אבי בן זיקרי: עופר, בבקשה. נסיים בקטע האומנותי.

מר עופר טלקר: רק תקשיבו, רק תקשיבו. קודם כל, נחזור ברשותכם למסורת כי שירים מעבירים לפעמים את המסר בצורה הכי טובה שיש. אבל לפני שנתחיל בני. בישיבה הקודמת בחרת לציין בפני כולם שבקדנציה הקודמת צחצחתי לך את הנעליים, אתה אמרת. הנה גם משחה וגם, וגם מבריקן הבאתי לך. אבל אתה מבין בגדול שאדם שמתבטא ככה, חברי מועצה, זה ראש עיר. אתם מבינים שהבחור לא 100. אבל בסדר, זה שלך. הפעם זה יהיה בליל של כמה שורות מכמה שירים, כולם קשורים אלינו באופן ישיר. הראשון, יהיה עוף גוזל. להעיד שכולנו גדלנו עליו, בהקשר שלנו זה לא רק הטיסות שלך, אלא שיש שם שורה נורא אקטואלית שאומרת גור לך, והמבין יבין. אתה יודע מה המשמעות בעברית של צמד המילים גור לך? כמו ששר איינשטיין, יישמר לך. רק אמרתי, שורה נוספת רלוונטית, לקוחה מהשיר של עומר אדם. השיר אז הלכתי. ספציפית השורה אז הלכתי, חזרתי, אחוז בשיגעון. תופס רכבת, נוסע דימונה, לדרום, וזה מתייחס כמובן לפרסום העשירי שלך על רכבת מדימונה לאילת. הפרסום הראשון מטעמך היה, תפתחו אוזניים, בשנת 2014, גם שם הצהרת, יוצאים לדרך. אז מילא שזה לא קשור לדימונה, אבל די להבטיח. השיר השלישי והאחרון, שירו של מאיר אריאל זכרונו לברכה. שיר ששמו שימו לב. שיא הקומבינה. במקרה הזה, אין לי מה להוסיף, לא שורה ולא פזמון, רק שם השיר איך שהוא אומר הכל, שיא הקומבינה, והייתי מוסיף שהשיא עוד לפנינו. תודה רבה.

בברכה,

בני ביטון
ראש העיר

שוקי קליין
מנכ"ל העירייה